

Відсутність у науковій літературі конкретних відповідей щодо ефективного розв'язання вищезазначених питань не могло не позначитися на практиці використання відеофрагментів на заняттях зарубіжної літератури.

Відеофрагменти – це відзняті на відеоплівку 7-12 хвилинні екранізації художніх творів.

Відеофрагмент – це екранізація не всього художнього твору, а лише згустку найдраматичніших подій; подій, які є найважливішими для розвитку сюжету, для характеристики головних героїв, для визначення стилю письменника, зокрема мови твору [6, с. 22].

Відеофрагмент – це своєрідна візитна картка художнього твору. Таких карток, на наш погляд, можна підготувати одну, іноді дві-три (більшу кількість відеофрагментів на заняттях використовувати немає потреби).

Відеофрагменти дуже зручні, прості для використання абсолютно всіма викладачами і доцільні на заняттях, де вивчаються прозові та драматичні твори.

За допомогою відео фрагментів можна пожвавити будь-який етап заняття – його організаційну частину, мотивацію навчальної діяльності, перевірку і корекцію знань студентів, вивчення нового матеріалу, його закріплення, домашнє завдання.

Список використаних джерел:

1. Щербань П.М. Прикладна педагогіка. Навч.- метод. посіб. – К.: Вища школа, 2002. – С. 159.
2. Прессман Л.П. Технические средства на уроках русского языка: Пособие для учителей. – М.: Просвещение, 1976. – С. 160.
3. Карпов Г.В., Романин В.А. Технические средства обучения: Учебное пособие для студентов пединститутів и учащихся педучилищ. – М.: Просвещение, 1979. – С. 252.
4. Использование технических средств в учебном процессе: Материалы педагогических исследований. Известия АПН РСФСР. Выпуск 128 / Под ред. Н.М. Шахмаева. – М.: Издательство АПН РСФСР, 1963. – С. 213.
5. Духовна М.М. Технічні засоби навчання. – К.: Вища школа, 1982. – С. 121.
6. Використання кіно в навчально-виховній роботі шкіл області: Методичні матеріали. – Станіслав, 1961. – С. 22.

Каландирець Н.М.

аспірант,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

РІВНІ СФОРМОВАНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ-АГРАРНИКІВ

У нормативних документах сучасної системи освіти «рівень» розглядається як складова стандарту і висвітлює загальні вимоги до рівня підготовки випускників. Разом з тим поняття «рівень» відображає уявлення, які відтворюють поточні можливості студента в опануванні певних знань, умінь і навичок. У наукових дослідженнях процесу формування компетентності фахівця «рівень» частіше всього розглядають як ступінь інтегративної якості особистості.

Таблиця 1

Характеристика рівнів сформованості підприємницької компетентності майбутніх економістів аграрного профілю

Рівень	Якісна характеристика
Низький	Для студентів даного рівня характерним є низький ступінь розуміння необхідності розвитку знань та умінь з підприємницької діяльності для майбутньої професії в аграрній галузі, немає внутрішніх мотивів до знань з підприємництва, відсутній пізнавальний інтерес. Дії студента часто носять неусвідомлений характер. Майбутні економісти можуть виконати лише окремі практичні завдання, причому непослідовно. Низькі швидкість та правильність виконання завдань в цілому. Студенти не можуть займатися самоосвітою, самовихованням та здатні працювати тільки під керівництвом інших. Спостерігається низька здатність усвідомлення внутрішнього світу інших учасників діяльності, невміння організувати роботу в колективі, брати відповідальність на себе за результати тієї чи іншої роботи.
Середній	Характеризується усвідомленням значущості знань та умінь з підприємництва для майбутньої професійної діяльності, зокрема в аграрній галузі. Наявні внутрішні мотиви до знань з підприємництва та пізнавальний інтерес до інформаційної та підприємницької діяльності. На цьому рівні студенти виконують всі необхідні практичні завдання, але послідовність їх недостатньо продумана, а самі дії не завжди усвідомлені. Середній рівень характеризується достатньою швидкістю виконання окремих практичних завдань в цілому, високим рівнем повноти та міцності знань з підприємництва, середньою правильністю дій. Майбутні економісти здатні переносити засвоєні підприємницькі вміння тільки на незначну кількість інших видів діяльності. Студенти не здатні займатися самоосвітою, самовихованням, приймати власні рішення, але у них спостерігається недостатньо розвинені вміння брати на себе відповідальність результати роботи колективу, адекватно оцінювати власну роботу і роботу інших.
Високий	Даний рівень характеризується розумінням особистісної та суспільної значущості підприємницької діяльності. Наявність орієнтури на майбутню професію, визнання знань та умінь з підприємництва як важливого елемента підвищення власної компетентності та професіоналізму. Студентам властивий високий пізнавальний інтерес, вони ефективно виконують всі практичні завдання, всі дії цілком усвідомлені. Для студентів даного рівня характерним є автоматизм, висока швидкість та правильність виконання окремих завдань, ефективне застосування набутих знань та умінь з підприємництва у різних видах діяльності, а також високий рівень повноти та міцності знань. Вони займаються самоосвітою, самовихованням, мають здатність приймати власні рішення (в тому числі при роботі в колективі), нести відповідальність за їх наслідки. В своїх діях студенти ініціативні та рішучі, готові йти на ризик. Майбутні економісти не тільки усвідомлюють себе як суб'єкта такої діяльності, але і відчують потребу в подальшому розвитку себе в підприємницькій діяльності.

Будь-яка оцінка має ґрунтуватися на об'єктивних критеріях і показниках. Відповідно, в різних сферах професійної освіти з'являються різноманітні класифікації рівнів [1].

Що стосуються сформованості тієї або іншої компетентності, то у проаналізованих нами дослідженнях виокремлюють від трьох до п'яти рівнів. Зокрема, В. Климентьєва показники сформованості педагогічної дослідницької компетентності ранжує за п'ятьма рівнями: вихідний (сприйняття), початковий (розуміння), експериментальний (застосування за зразком), професійний (творче застосування) й експертний (аналіз). Інші вчені, зокрема Л. Карпова, Н. Петренко, Л. Хоружа, Л. Шарова, пропонують визначати рівень сформованості компетентності за трирівневою системою [2].

Погоджуючись з більшістю вчених, ми у своєму дослідженні визначаємо рівень сформованості підприємницької компетентності за трирівневою системою, та виокремлюємо такі три рівні: низький, середній та високий (табл. 1).

Таким чином, розроблені рівні сформованості підприємницької компетентності майбутнього економіста аграрного профілю дають нам можливість обґрунтувати комплекс педагогічних умов формування даної компетентності, що і є перспективою подальших наших наукових досліджень у цьому напрямку.

Список використаних джерел:

1. Вітер С. А. Критерії, показники та рівні сформованості економічної компетентності молодших спеціалістів [Електронний ресурс] / С. А. Вітер // Теорія та методика управління освітою. – 2013. – № 10. – Режим доступу : <http://tme.uomo.edu.ua/docs/10/2.pdf>
2. Порхун І. В. Критерії, показники та рівні сформованості правової компетентності у військовослужбовців за контрактом [Електронний ресурс] / І. В. Порхун // Збірник наукових праць № 64. Серія: Педагогічні та психологічні науки / Національна академія Державної прикордонної служби України імені Б. Хмельницького ; [гол. ред. Потапчук Є. М.]. – Хмельницький : Вид-во НАДПСУ, 2012. – С. 89-94. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/znpnapv_ppn/2012_64/12pivvzk.pdf

Klishch H.I.

PhD, Assistant Professor,

I. Horbachevsky Ternopil State Medical University

TYPES OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN AUSTRIA

The higher education in Austria integrates three important aspects: a great variety of high quality educational institutions, a long academic tradition and an atmosphere for creativity, social and intercultural training, and innovations.

There are four different types of higher educational institutions in Austria:

- Public Universities (Universitäten) – (the biggest sector), maintained by the state;
- Private Universities (Privatuniversitäten) – operated by private organizations with state accreditation;